

LARMENS SPIRITUALITET

Som introduktion til denne udgivelse kunne jeg tænke mig at fortælle om en bevægende oplevelse, som jeg havde i forbindelse med et studieophold på Fuller Theological Seminary for år tilbage.

Jeg ankom til Los Angeles, fik mig indrettet i en lille lejlighed og inden længe begyndte undervisningen. Jeg glædede mig. Et af mine kurser var med den hollandske professor Jude Tiersma Watson om urban mission. Undervisningen med Dr. Watson var noget anderledes end den undervisning, som jeg havde oplevet på Aarhus Universitet. Undervisningsforløbet begyndte for eksempel med tyve minutters lovsang og guitar-spil. Sådan havde jeg alligevel aldrig oplevet en dansk teologiprofessor indlede et semester. Snart stod det dog klart, at undervisningen skulle ændre min forestillingsverden ganske markant og i den grad gå under huden på mig. For hvor var al den abstrakte akademiske teologi, der kunne holdes ud i armslængde og vendes og drejes? Og hvad i alverden skulle vi med kulørte papirer og sprittusser?

Det viste sig, at Dr. Watson ville, at vi skulle skrive alle de ord, der faldt os ind om storbyen, ned på papir. Vi skrev på livet løs og hængte så de kulørte papirer op på tavlen. Dr. Watson forklarede os, at vores forestilling om storbyen hermed var tydeliggjort, og at vi nu skulle arbejde med vores holdning til og forestilling om storbyen.

Først placerede Dr. Watson alle de negative ord på den højre side af tavlen, og siden alle de, eller nærmere, alle de *få* positive ord på den venstre side af tavlen. Det var afslørende!

Hun gav os så det første mavestød: Hvordan skal I kunne drive mission i storbyen, hvis I ikke holder af den? Hvordan skal I kunne drive mission i storbyen, hvis I væmmes over den, og mener, at den bare er beskidt, grim og lugter?

Siden hjalp hun os dog på fode igen. Hun viste os, hvordan vi kunne tænke anderledes om storbyen. For eksempel læste vi tekster om Det Ny Jerusalem som en storby. Og vi mødte hjemløse, som gav os indblik i deres dybe spiritualitet og rige liv med Gud.

Jeg husker en hjemløs, som særligt bevægede mig. Han fortalte, at han ikke havde råd til at tage på ophold på flotte retrætecentre i naturskønne omgivelser. Han havde ikke råd til at betale for retræteophold, hvor han kunne hvile, søge stilhed og meditere over smukke ikoner. Han måtte udleve sin spiritualitet midt i storbyens larm og støj.

Han talte ikke imod hvilens spiritualitet. Han var ikke imod stilhedens spiritualitet. Og han anerkendte, at ikoner kan inspirere og facilitere en sund og levende spiritualitet. Men han fortalte os om, hvordan han i sin lokale kontekst, i sit daglige storbyliv, udlevede en urban spiritualitet, en larmens spiritualitet. Han mindede os om, at vi ikke er kaldet til at forlade denne verden, men til at udleve en spiritualitet, præcis hvor vi er. Han fortalte os om, hvordan Gud talte til ham i larmen, hvordan Gud ledte ham i det omskiftelige pulserende storbymiljø.

Med denne lille beretning bydes der hermed velkommen til et dugfriskt nummer af Dansk Tidsskrift for Teologi og Kirke, som denne gang rummer en række spændende artikler om åndelig dannelse.

Fakultetsleder Jørn Henrik Olsen indleder med en introduktionsartikel om åndelig dannelse, professor Paul Otto Brunstad præsenterer en artikel om åndeligt lederskab, sognepræst Pernille Svendsen skriver om åndelig dannelse og ikoner, og endelig tematiserer professor Knut Altsvåg åndelig dannelse i en luthersk tradition. Endvidere orienterer konsulent Mogens S. Mogensen om en ny norsk rapport om religionspolitik, og studenterrådsmand ved henholdsvis Menighedsfakultetet og Dansk Bibel-Institut, Kristoffer Simonsen og Michael Agerbo Mørch, fremlægger nogle unge visioner for kirken. Endelig rummer denne udgivelse tre anmeldelser af tre bøger, der alle handler om fortabelsen.

Rigtig god fornøjelse med læsningen!

Jeppé Bach Nikolajsen, ansv. red.